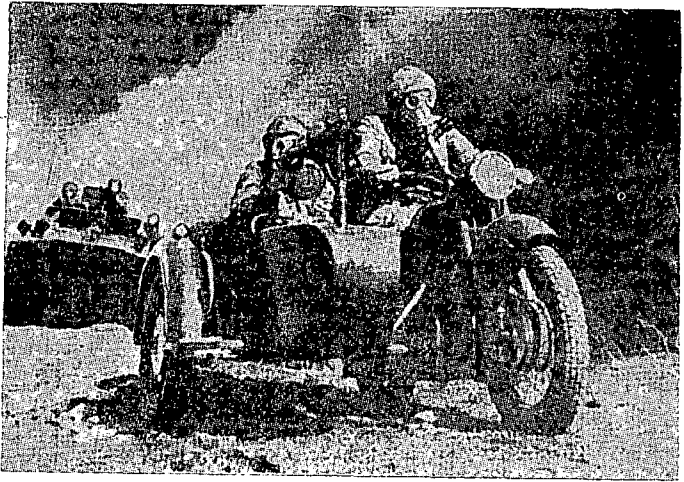

מערך סיור דיביזיוני

הדגם הסובייטי

מאת „סוקר“

המגמות שצוינו כאן מקבלות ביטוי שונה מדי פעם בהתאם לאופים הגיאוגרפי של השטחים, לאפשרויות התנועה והתמרון, לטיב הקרקע ויחסי הכוחות. צירופי גורמים אלה קובעים את היחס בין סוגי התפקידים השונים בכוחות הסיור. סוגי התפקידים לפי התפיסה הסובייטית (אם כי לא לפיה בלבד) הם: תפקידי סיור, מניעת סיור ותפקידי אבטחה.

נקל לראות, שבכל אחד מסוגי התפקידים אלה — בפרופורציה גוברת והולכת — כלול גם יסוד (או אפשרות) של משימות לחימה: החל בסיור אלים — המשך בהדיפת פלגות סיור של האויב — וכלה בהגנה ישירה על אזורי הגישה אל מקומות ריכוז או נתיבי מסעם של הכוחות.

הראשונה בארבע המגמות אשר צוינו לעיל מחייבת גמישות בקביעת טנח הסיור, בקביעת קרבת המגע, וטיב המשימות. יסודות גדוד הסיור הסובייטי מאפשרים לו למלא את משימות הסיור האופייניות באופן עצמאי. בתנאים מיוחדים, כשיש צורך להגביר את יכולתו של הגדוד, נעשה הדבר על ידי סיפוחי כוחות נוספים: ארטילריה, יחידות נ"ט ונ"מ, הנדסה, תוספת של טנקים או של תרמ"ש — שכתוצאה מהם ניתן להפוך את הגדוד לצוות סיור משוריין, בעצמה שבין גדוד מוגבר לחטיבה. מבנה זה — ממונע כמשורין (בחל-

כל צבא בעל מחשבה מבצעית מגובשת מבטאים הרכבו ואופן של יחידות הסיור את מגמות היסוד הטקטיות והאור-פרטיביות שלו.

כך גם מגלם הרכבו והימושו של מערך הסיור שבעוצבה הסובייטית את מגמות היסוד של הטקטיקה הסובייטית ושל האמנות האופרטיבית, שטופחה בצבא ברה"מ. הדברים אמורים בעיקר לגבי גדוד הסיור הדיביזיוני.

הבולטות במגמות אלה, בכל הנוגע לכוחות הסיור, הן:

- גלגות בהקדם את כוחות היריב לכל רוחבה ועומקה של הגזרה.

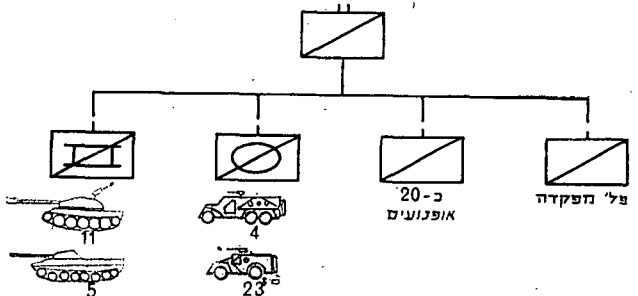
- ליצור מגע עם כוחותיו בחזית רחבה ורצופה ככל האפשר, תוך שמירת אפשרות לריכוז מאמץ לכשיידרש.

- לערער את האויב על ידי חדירות ואיגופים מזה ואמנעת עתודותיו מזה.

- להשמיד את האויב ככוח צבאי בעזרת כיתורים עמוקים. אין, כמובן, בנקודות אלה כדי מיצוי הטקטיקה הסובייטית כולה. אך דומה, כי אלה הן המגמות האופייניות לה, בהן יש, כאמור, כדי להשפיע השפעה ישירה על עיצוב דמותן של יחידות הסיור הסובייטיות ועל אורח פעולתן.

נוקרא:

- BTR-40
- PT-76
- T-54
- BTR-152
- דשאית

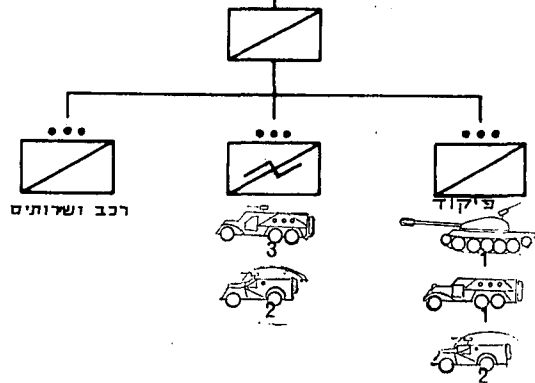
מבנה גדוד הסיור הדיביזיוני בצבא ברה"מ

שטהים הרריים. קשיי־תנועה, מעטי־נתיבים ובמצבים שונים נוספים, עשויים טנחי הסיוור העצמאיים של הגדוד להשריטות — ולרוב במגמת קיצור.

*

ההערות האחרונות נוגעות כבר, למעשה, למשימות ולתכונות של גדוד הסיוור הנובעות מן המגמה השניה. התפקיד

מבנה פלוגת המפקדה

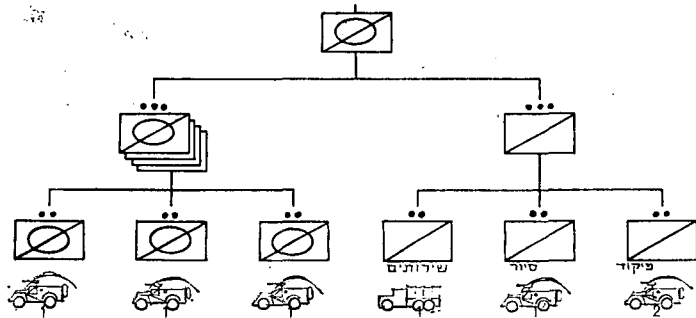
הכפול של יצירת מגע בגזרה רחבה (שתהיה גם רצופה ככל־האפשר) ושל גישוש אחר אפשרויות והכשרת התנאים לקראת ריכוז־מאמץ ומבקעים — מחייב צרוף סוגי־כוח שונים זה מזה במסגרתו של גדוד־הסיוור.

אל כוחות־היריב; שני תריסרי הנגמ"שים, המאפשרים ריכוז־כוח וריכוז־אש על־ידי מקלעים־הכבדים — בנפרד או בצירוף לטנקים; שרשרת נרחבת של צוותי הסיירים־הרגליים; פלוגת רוכבי־האופנוע*, העשויה לעזור לטנקים ולנגמ"שים גם־יחד, והמאפשרת להרחיב ולעבות את פריסת שרשרת־הסיוור והתצפית (לדבר זה נודעת חשיבות מיוחדת גם לגבי מניעת סיוור יריב); ולבסוף — פלוגת הטנקים־הבינוניים, המאפשרת גם חיפוי על התקרבות מסתכנת־כלשהו של יסודות־סיוור קלים וגם חדירות מוגבלות לצורך סיוור־אלים.

*

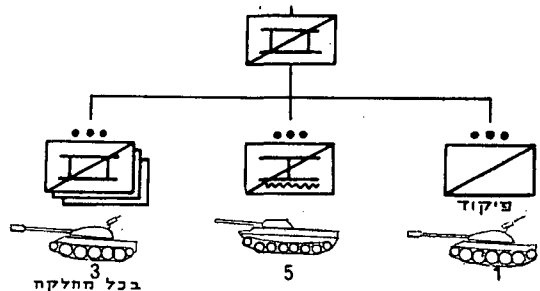
במגמה השלישית, האופינית יותר לשלב של הפעלת כוחות־עיקריים בטנחים קצרים־למדי, פוחתות במשהו אפשרויות גדוד־הסיוור, שנועד לסיוורם רחוקים. אך אחדות ממשימותיו, שצוינו בשלב קודם, עשויות לשמש ראשית ופתח לביצוע אותם חדירות ואיגופים אשר עתה בא תורם. במשימות אלו הגדוד הוא מכשיר־התנאים, או אף "ראש־חנית" — אלא שכאן טמונה סכנה ליכולתו לבצע את משימותיו האופיניות בשלב־הצפוי. לעומת זאת, הגדוד הוא הגוף המתאים ביותר (בעיקר לאחר שהוגבר) למשימות מסוג "מארבי־אמנעה"

(הכללת פלוגה זו של רוכבי־אופנוע במבנה גדוד־הסיוור אופינית היום במיוחד לכוחות הסיוור הסובייטיים. ייתכן שפלוגה זו באה למלא במידת־מה את מקום כלי־הרכב הקלים מסוג ה"גיפים", שמשמשים בצבאות אחרים. במלחמת העולם השניה בלט, כידוע, חלקן של יחידות רוכבי־אופנוע בעוצבות חיל־הרגלים־הממונע הגרמניות — יחידות שנועדו אף הן למשימות סיוור, אך גם למשימות אבטחה. הסתגלות, איגוף ורייתוק.

מבנה פלוגת הסיוור

דוגמאות: מחלקת הטנקים־האמפיביים שבגדוד (המסוגלים לצלוח תוך "שחיה" נהר או אגם ביתר זריזות וחופשיות מאשר הטנקים הבינוניים — הצולחים מכשוליים תוך מסע על קרקעיתם), היכולים להתקרב במהירות ובאופן בלתי־צפוי

מבנה פלוגת הטנקים הבינוניים

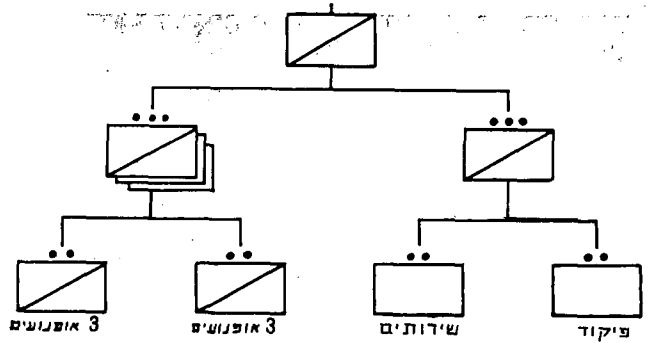
אגפים ואיגוף קטעים חשופים במערכי היריב (לפני כן, בשלבי הסיוור לקראת מגע, טנחי הסיוור האופייניים הם 20–10 ק"מ ולעתים מגיעים גם עד 30 ק"מ). פלוגות אלה, בקבלן על עצמן משימות אשר עד אז מילא אותן גדוד-הסיוור, משחררות אותו למילוי משימתו הצפויה.

*

הגשמה מפסימלית של המשימה הרביעית מתבטאת — במרדף ובכיתור. שכן גדוד-הסיוור — ודאי מוגבר לצורך התגברות על מחסומי-אבטחה של היריב הנסוג ועל התקפות-נגד משבר שות מצדו — הוא בעיקר כוח-המרדף בהא הידיעה, בפרט כשמדובר בחלוץ של כוח כזה.

*

אין במלחמה מצב, שבו יהיה מובטח כל הדרוש. אך דומה שקיים אלה בהרכבו ובמבנהו של גדוד-הסיוור הסוביטי מעיי דים על התאמה מרחיקת לכת למגמות-היסוד המבצעיות, אשר צוינו כאן מלכתחילה כאמות-מידה ואבני-בוחן להערכת תכונותיו ואפשרויותיו.

מבנה פלוגת האופנועים

(או פשיטות-אמנעה מפתיעות). המכוונות נגד עתודות-אויב מתקרבות, שהשפילו להגיע לאזור המתאים תוך חדירה דרך ה"סדקים" או באמצעות מסע-עיקוף נרחב מאוד ונסתר. בשלב זה עשוי להיות שילוב-פעולות אינטנסיבי בין הגדוד לבין פלוגות-הסיוור החטיבתיות, על הרכבן המקביל-במשהו (מח' טנקים-בינוניים, מח' טנקי סיוור, ומח' חרמ"ש — בכל אחת מהן). מבנן הותאם במיוחד לשלבי הפתיחה בקרב, אבטחת

